

ΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ

(27 Ιανουαρίου)

«Φύγαμε 11 Απριλίου του 1944 ... Κάναμε οκτώ μέρες για να φτάσουμε. Για αυτό έχω την ακριβή ημερομηνία που έκαψαν την μάνα μου. Από τους 2.500 της αποστολής μας μπήκαμε στο στρατόπεδο 328 γυναίκες και 648 άνδρες. Τους ηλικιωμένους και όσους δεν μπορούσαν να εργαστούν τους ανέβαζαν στα φορτηγά. Μεταξύ τους ήταν και η μητέρα μου, που είχε ημιπληγία και δεν μπορούσε να περπατήσει. Τότε δεν ξέραμε που τους πάνε. Την επομένη, που είδαμε τις καμινάδες και μυρίσαμε τη μυρωδιά, καταλάβαμε...»

(αριθμός 182486, Βενιαμίν Καπόν, Εβραίος επιζώντας από τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης)

Άουσβιτς, 27 Ιανουαρίου 1945.

Όταν τα ρωσικά στρατεύματα μπήκαν στο στρατόπεδο του Άουσβιτς και είδαν καπνό να βγαίνει από τα φουγάρα και μία περίεργη οσμή – η μυρωδιά της καμένης σάρκας – γέμισε τα ρουθούνια τους, δεν μπορούσαν ασφαλώς να φανταστούν τι ακριβώς συνέβαινε, γιατί κανένας υγιής νους δεν ήταν δυνατόν να συλλάβει αυτό που η νοσηρή εφευρετικότητα και ο διεστραμμένος νους των αρχιτεκτόνων του Ολοκαυτώματος είχε επινοήσει για την εξαφάνιση των πτωμάτων. Πράγματι, τα κρεματόρια – όσα δεν είχαν προλάβει να καταστρέψουν οι SS – κάπνιζαν ακόμα...

Το καλοστημένο αυτό εργοστάσιο μαζικής γενοκτονίας, που σαν πρώτη ύλη χρησιμοποιούσε ανθρώπινες ζωές, χτίστηκε το Μάιο του 1940 στην Πολωνία, στη συμβολή των ποταμών Βιστούλα και Σόλα, μέσα σε μια καταπράσινη περιοχή. Ήταν ένα συγκρότημα τεσσάρων στρατοπέδων, χτισμένων με κόκκινα τούβλα, που έμελλε να γίνει κολαστήριο εκείνων που είχαν την ατυχία να γεννηθούν κατώτεροι, κυρίως βέβαια Εβραίοι. Πάνω από 2.000.000 αθώες ψυχές βασανίστηκαν και πέθαναν εκεί, στερούμενοι και την τελευταία ρανίδα αξιοπρέπειας ακόμα και στο ύστατο ταξίδι.

«Η εργασία απελευθερώνει», είναι γραμμένο ειρωνικά πάνω από την πύλη του θανάτου που οδηγεί στο στρατόπεδο, ενώ λίγο πιο πέρα αιωρούνται ακόμα οι κρεμάλες που είχαν στηθεί από τους Ναζί για παραδειγματική τιμωρία αυτών που τόλμησαν να παρακούσουν. Ένα κτίριο απ' όλα ήταν προορισμένο για το αποκορύφωμα της κτηνωδίας, τα ιατρικά πειράματα.

Το 1945, όταν οι συμμαχικές δυνάμεις εισέβαλαν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, ανακάλυψαν σωρούς πτωμάτων, οστών και ανθρώπινης τέφρας – αποδεικτικά στοιχεία των μαζικών δολοφονιών από τους Ναζί. Οι στρατιώτες βρήκαν επίσης χιλιάδες επιζήσαντες, Εβραίους και μη, που υπέφεραν από αρρώστιες και υποσιτισμό.

Αγαπητοί μαθητές/μαθήτριες,

Με αισθήματα συγκίνησης, υποκλινόμαστε σήμερα μπρος στη θυσία των θυμάτων του ολοκαυτώματος και τιμούμε τη Διεθνή Μέρα Μνήμης, που καθιερώθηκε από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών το 2005, σε ανάμνηση της απελευθέρωσης των ναζιστικών στρατοπέδων Άουσβιτς – Μπιρκενάου, από τα συμμαχικά στρατεύματα στις 27 Ιανουαρίου 1945. Η σημερινή μέρα, είναι μέρα μνήμης. Μέρα μνήμης για τα εκατομμύρια αθώους Εβραίους, που σφαγιάστηκαν με τον πλέον βάρβαρο τρόπο που θα μπορούσε κάποιος να διανοηθεί.

Ιδιαίτερα εμείς εδώ στην Κύπρο, που η μικρή μαρτυρική μας πατρίδα εξακολουθεί να είναι θύμα εισβολής και κατοχής από την Τουρκία, κατανοούμε τον πόνο και την πίκρα του Ισραηλινού λαού. Τιμώντας τη Μέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος, διακηρύσσουμε ότι η ανθρωπότητα δεν πρέπει να επιτρέψει ποτέ ξανά την επανάληψη παρόμοιων εγκλημάτων που προσβάλλουν και εξευτελίζουν την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια.

